

Margrethe Vestager (RV):

I flere minutter tror jeg at ikke kun jeg selv, men også andre af tilhørerne var meget usikre på, om det var den rigtige forespørgsel, vi var mødt frem til.

Spørgsmålet rejser sig: Har regeringen overhovedet en uddannelsespolitisk strategi? Så forstod jeg det. Ministeren har valgt PISA-undersøgelsen og forslaget om test til alle børn som et eksempel på noget af det, der er det mest centrale i ministerens uddannelsesvision. Det mest centrale i ministerens uddannelsesvision er test. Resten af ministerens tale handlede om økonomi.

Dermed tror jeg, at vi kan sammenfatte regeringens overordnede uddannelsespolitiske strategi til et spørgsmål om test og økonomi. Test er således blevet et billede på den centrale styring og den statslige dirigering, som vi har set en række eksempler på de seneste 3 år.

Det andet og det, som er et særligt trick ved uddannelsesdebatten i de her år, er til dels, som vi fik at vide fra Venstres side, at Venstres eneste vision er, at eleverne skal kunne læse, skrive, stave, regne. Ja, selvfølgelig, og hvad så mere? Men meget dygtigt er det blevet sådan, at hvis ikke man siger læse, skrive, stave, regne, så er man slet ikke kvalificeret til at deltage i uddannelsesdebatten – så vil man ikke børnene det godt.

Det er jo så indlysende, som noget kan være, det har været grundlaget for dansk skoletradition i mange, mange, mange år. Det var det jo også i det folkeskoleforlig, som Venstre var en del af i 1990'erne.

Det er selvfølgelig en særlig overvejelse værd, hvordan uddannelse finansieres. Men det er en særlig øvelse, som regeringen excellerer i og gør til en indbygget modsætning, om man vil finansiere det formelt kompetencegivende eller det ikke formelt kompetencegivende. Det er, som om det uddannelsesbudget, der er der, nu engang er det sande uddannelsesbudget.

Det er en mærkelig forudsætning at lægge ned over det, og det er en mærkelig forudsætning, som måske giver os en indsigt lidt ind under huden i, hvad der er regeringens overordnede uddannelsespolitiske strategi, for det siger jo noget om synet på uddannelse og forståelsen af, hvad uddannelse er, at man laver en fuldstændig ensidig og benhård prioritering af det kompetencegivende frem for det ikkekompetencegivende. Vi vil ikke have det ikkekompetencegivende.

Der er måske også et glimt af, hvad man fravælger, nemlig perspektivet på, hvad uddannelse kan være, den reelle frigørelse, den reelle myndighed hos den enkelte funderet i en samtidighed i det faglige, det sociale og det personligt kompetente.

Der er bare det ved det, at det, som vi får præsenteret, den centrale styring, testene, den statslige dirigering af, hvordan tingene skal gøres fra folkeskole til universiteter, er en ganske anden sag end det, der er realiteten. Ministeren er ikke klassen. Medlemmerne af Folketinget underviser ikke i matematik på gymnasierne. Det gør lærerne. Ansvar for bedre undervisning kan kun løftes af lærerne i samarbejde med skoler og institutioner og ledelse. Forudsætningen for læring er samarbejde med forældre og omverdenen. Derfor forudsætter fremskridt samspil, samarbejde, samtale om, hvad vi gerne vil.

Fra Det Radikale Venstres side kalder vi på et flerårigt udviklingsprogram for uddannelser grundlæggende på en begyndende dialog mellem alle involverede inden for de forskellige institutioner. Det forudsætter evne til at vise tillid.

En bredde i uddannelsesmulighederne er en forudsætning for, at den enkelte kan finde mulighed for fortsat læring livet igennem, uanset hvor man selv måtte være i sit familieliv, i sit arbejdsliv og geografisk. Det er en vigtig del af et levende uddannelsesmiljø, at der både er det formelle og det uformelle både ved siden af, hver for sig og i samspil med hinanden. Det er ikke kun, fordi aftenskoler, daghøjskoler, den fri ungdomsuddannelse, folkeuniversitetet og de andre ting er en del af grundlaget for den formelle læring. De har sandelig også værdi i sig selv.

KL 16.45

De kloge siger, at op imod 90 pct. af al dansk innovation opstår mellem virksomheder og brugere eller kunder. Den opstår ikke af højteknologi, den opstår ikke af matematik, den opstår som en kombination af indlevelsesevne og sans for at reorganisere det givne i både den måde, man producerer tingene på, og den måde, som mennesker virker med hinanden på. Man kunne kalde det for en fagligt funderet kreativitet. Den kommer ikke af læsning alene. Den kommer også af læsning, men vores ambition bør i sagens natur være større. En styrkelse af det oplysende, engagerende, lysgivende og opløftende er påkrævet.

Ingen af ordførerne fra Dansk Folkeparti, Venstre eller Konservative eller ministeren selv